

V. Világultreya – Fatima, 2017. május 6.

Mikor olvastam a cursillos hírekben, hogy Fatimában lesz az V. Világultreya, eszembe jutott milyen érzés töltött el 2000-ben a római II. Világultreyán, tele voltunk lelkesedéssel, örömmel és szeretettel. Megéreztem katolikus hitem egyetemességét. S azt hiszem, ezt az érzést szerettem volna újra átélni. Jó volt látni a különböző színű, különböző nyelven beszélő, egy hitet valló, örömtől sugárzó testvérek sokaságát, akikkel együtt dicsérhettük a szeretet Istenét.

Égi közbenjárónk, a Szűzanya különleges tisztelete mindig megható és megrendítő számomra. Eszembe jutottak édes hazánk Mária-kegyhelyei, Máriapócs, Szentkút, Máriabesnyő, és a többi, Szent István királyunk – kinek szobrát láthattuk a fatimai főbazilikában – és az, hogy hazánk és népünk Mária oltalma alatt járta és járja a történelem útjait.

A magyar kálvária – a közös keresztút –, mely számomra a zarándoklat legszebb lelki élménye volt, – a magyarok kápolnája, Kondor Lajos atya fatimai tevékenysége és a zarándok testvérek jelenléte, mind azt erősítik bennem, hogy vannak igaz és hű testvérek, akik törekednek Jézus útján, a hit, a szeretet, a remény útján járni és élni.

János atya, Laci, Dani és Ernest atya miséi, építő gondolatai sokat segítenek, hogy tovább léphessek a jézusi úton. Tágabb és közvetlen (Marika, Zsuzsa, Marika, Ági) útitársaim, akikkel sokat nevettünk és vidámkodtunk, megszínésítették, elevené varázsolták ezt a csodálatos utat. A csütörtök délelőtti és hétfői lisszaboni városnézésen, Klári, Laci és János atya lelkes idegenvezetése értékes információkkal gazdagítottak bennünket. Hálásan köszönöm a szervezőknek, útitársaknak, a családomnak, a Szűzanyának, de legfőképpen a Jóistennek, hogy részt vehettem ezen a csodálatos zárandoklaton.

Dicsőség az Úrnak! De Colores! Kürtiné Ani Hevesről